

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 17 lipca 2023 r.
(OR. en)

11915/23

ENV 869
COMER 93
MI 627
ONU 49
SAN 459
IND 400
DELECT 102

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 14 lipca 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: C(2023) 4683 final

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 14.7.2023 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci objętych zakazami produkcji, przywozu i wywozu

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2023) 4683 final.

Zał.: C(2023) 4683 final

Bruksela, dnia 14.7.2023 r.
C(2023) 4683 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 14.7.2023 r.

**zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852
w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci objętych zakazami produkcji, przywozu
i wywozu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Na politykę i kontekst prawny niniejszego rozporządzenia delegowanego składają się polityka i przepisy UE dotyczące rtęci oraz Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci (zwana dalej „konwencją z Minamaty” lub „konwencją”)¹.

Rozporządzenie (UE) 2017/852 w sprawie rtęci

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie rtęci”)² jest głównym instrumentem prawa Unii (i) regulującym stosowanie rtęci i związków rtęci (zwanymi dalej „rtęcią”), w tym w produktach z dodatkiem rtęci³, oraz (ii) transponującym do prawa UE konwencję z Minamaty i prawnie wiążące decyzje przyjęte przez Konferencję Stron (zwaną dalej „Konferencją Stron konwencji z Minamaty”).

Rozporządzenie w sprawie rtęci ma na celu ochronę zdrowia ludzi i środowiska przed antropogenicznymi emisjami i uwolnieniami rtęci, a tym samym dotyczy całego cyklu życia rtęci od wydobycia podstawowego rtęci do trwałego unieszkodliwienia odpadów rtęciowych. Rozporządzenie to zostało opracowane i przyjęte jako środek służący osiągnięciu ostatecznego celu polityki UE w zakresie rtęci, tj. stopniowego wycofania stosowania rtęci. Cel ten został wyraźnie określony w strategii UE w sprawie rtęci z 2005 r.⁴, poddanej przeglądowi w 2010 r.⁵, w której Unię wezwano do podjęcia działań na rzecz m.in. ograniczenia stosowania rtęci poprzez zmniejszenie podaży i popytu.

W nawiązaniu do strategii UE w zakresie rtęci Rada Unii Europejskiej stwierdziła w swoich konkluzjach na temat stosowania rtęci w produktach, że

produkty z dodatkiem rtęci, jeśli istnieją dla nich realne alternatywy, powinny być wycofane tak szybko i kompleksowo, jak to możliwe, a ostatecznie wszystkie produkty z dodatkiem rtęci powinny być stopniowo wycofane, z należyтым uwzględnieniem warunków technicznych i ekonomicznych oraz potrzeby badań naukowych i rozwoju.⁶

Art. 5 rozporządzenia w sprawie rtęci i załącznik II do tego rozporządzenia dotyczą produktów z dodatkiem rtęci. Art. 5 ust. 1 stanowi, że zakazuje się wywozu, przywozu i produkcji w Unii produktów z dodatkiem rtęci określonych w załączniku II od dat wycofania określonych w tym załączniku. Na zasadzie wyłączenia zgodnie z art. 5 ust. 2

¹ Tekst konwencji z Minamaty jest dostępny pod adresem: <https://www.mercuryconvention.org/en/about>

² Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1.

³ W art. 2 pkt 4 rozporządzenia w sprawie rtęci „produkty z dodatkiem rtęci” zdefiniowano jako produkty lub składniki produktów, które zawierają rtęć lub związek rtęci dodane do nich celowo.

⁴ Komunikat Komisji – Strategia Wspólnoty w zakresie rtęci, COM(2005) 20 final z 28.1.2005.

⁵ Komunikat Komisji w sprawie przeglądu strategii Wspólnoty w zakresie rtęci, COM(2010) 723 final z 7.12.2010.

⁶ Konkluzje Rady „Przegląd strategii Wspólnoty w zakresie rtęci”, 3075. posiedzenie Rady ds. Środowiska, Bruksela, 14 marca 2011 r.

zakaz ten nie ma zastosowania do produktów z dodatkiem rtęci, które są istotne dla ochrony ludności i zastosowań militarnych, oraz produktów służących do badań, do kalibracji instrumentów lub wykorzystywanych jako wzorce odniesienia.

Produkty z dodatkiem rtęci, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia w sprawie rtęci, obejmują m.in. wybrane baterie i akumulatory, przełączniki i przekaźniki, lampy zawierające rtęć (np. niektóre kompaktowe lampy fluorescencyjne) oraz nieelektroniczne urządzenia pomiarowe (np. termometry, czujniki tensometryczne wykorzystywane w pletyzmografach). Te produkty z dodatkiem rtęci podlegają zakazowi produkcji, przywozu i wywozu od dnia 31 grudnia 2018 r. lub 31 grudnia 2020 r. Produkty z dodatkiem rtęci wymienione w załączniku II są produktami, dla których dostępne są technicznie i ekonomicznie wykonalne alternatywy bezrtęciowe i, jak określono w motywie 14 preambuły rozporządzenia w sprawie rtęci, odpowiadają za znaczący odsetek wykorzystania rtęci w Unii i na świecie.

Aby ograniczyć produkcję i stosowanie produktów z dodatkiem rtęci, w art. 8 rozporządzenia w sprawie rtęci określono rygorystyczne warunki dotyczące szczególnego przypadku „nowych” produktów z dodatkiem rtęci, tj. produktów z dodatkiem rtęci, które nie zostały wyprodukowane przed dniem 1 stycznia 2018 r. W szczególności przepis ten zakazuje ich produkcji i wprowadzania do obrotu, chyba że zezwoli na to Komisja Europejska. Takie zezwolenie może zostać wydane tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że „nowy” produkt z dodatkiem rtęci przynosi znaczące korzyści dla środowiska lub zdrowia i nie stanowi znaczącego zagrożenia dla środowiska ani zdrowia ludzi, oraz że nie są dostępne żadne technicznie wykonalne bezrtęciowe alternatywy zapewniające takie korzyści.

Jeżeli chodzi o powiązania między rozporządzeniem w sprawie rtęci a konwencją z Minamaty w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci, w art. 20 tego rozporządzenia uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany m.in. załącznika II do tego rozporządzenia w celu dostosowania go do decyzji przyjmowanych przez Konferencję Stron konwencji z Minamaty. Takie uprawnienie może mieć zastosowanie tylko wówczas, gdy Unia poparła daną decyzję Konferencji Stron konwencji z Minamaty w drodze decyzji Rady przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). **W związku z tym art. 20 rozporządzenia w sprawie rtęci stanowi podstawę prawną niniejszego rozporządzenia delegowanego.**

Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci

Konwencja z Minamaty weszła w życie w dniu 16 sierpnia 2017 r. i do tej pory została ratyfikowana przez Unię Europejską⁷ i 136 państw, w tym wszystkie państwa członkowskie UE. Konwencja z Minamaty stanowi główne międzynarodowe ramy prawne mające na celu ochronę zdrowia ludzi i środowiska przed antropogenicznymi emisjami i uwolnieniami rtęci do powietrza, wody i gleby. Podobnie jak rozporządzenie w sprawie rtęci, obejmuje ona cały cykl życia rtęci, od wydobycia podstawowego rtęci po unieszkodliwianie odpadów rtęciowych.

Konwencja ta ustanawia również zakaz produkcji, przywozu i wywozu (art. 4 ust. 1) mający zastosowanie do produktów z dodatkiem rtęci wymienionych w załączniku A (część I). Ponieważ Unia odegrała zasadniczą rolę w kształtowaniu postanowień konwencji

⁷ Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

z Minamaty, w tym postanowień dotyczących produktów z dodatkiem rtęci, wykaz odnośnych produktów z dodatkiem rtęci odzwierciedla w dużej mierze wykaz takich produktów zawarty w załączniku II do rozporządzenia w sprawie rtęci.

Zgodnie z art. 4 ust. 4, 7 i 8 konwencji z Minamaty załącznik A do tej konwencji musiał zostać poddany przeglądowi nie później niż pięć lat po wejściu w życie konwencji, z uwzględnieniem propozycji zmian przedstawionych przez strony, a także przekazanych informacji na temat produktów z dodatkiem rtęci oraz dostępnych technicznych i ekonomicznych możliwości stosowania produktów niezawierających rtęci alternatywnych dla takich produktów, wraz z danymi dotyczącymi powiązanych zagrożeń i korzyści dla środowiska i zdrowia ludzi.

Decyzja zmieniająca załącznik A (część I) do konwencji z Minamaty

Biorąc pod uwagę datę wejścia w życie konwencji i jej art. 4 ust. 4, 7 i 8, oczekuje się zatem, że strony przyjmą decyzję w sprawie zmian w załączniku A do konwencji na drugim etapie czwartego posiedzenia Konferencji Stron konwencji z Minamaty (COP4.II, 21–25 marca 2022 r.).

W związku z tym, aby nadal być aktywną i decyzyjną stroną, w dniu 31 marca 2020 r. Unia przekazała Sekretariatowi konwencji z Minamaty informacje na temat szeregu produktów z dodatkiem rtęci oraz dostępnych technicznie i ekonomicznie wykonalnych bezrtęciowych alternatyw, zgodnie z art. 4 ust. 4 tej konwencji. Następnie w dniu 30 kwietnia 2021 r. Unia przekazała Sekretariatowi formalny wniosek dotyczący zmiany m.in. załącznika A (część I) do konwencji z Minamaty, zgodnie z art. 4 ust. 7 tej konwencji⁸. We wniosku UE przewidziano dodanie do załącznika A (część I) następujących produktów z dodatkiem rtęci:

- baterie guzikowe cynk-tlenek srebra o zawartości rtęci < 2 %, baterie guzikowe cynkowo-powietrzne o zawartości rtęci < 2 %;
- halofosforanowe liniowe lampy fluorescencyjne (LFL) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego;
- nieelektroniczne urządzenia pomiarowe: a) czujniki tensometryczne wykorzystywane w pletyzmografach; b) tensjometry;
- elektryczne i elektroniczne urządzenia pomiarowe: a) przetworniki ciśnienia topnienia, nadajniki ciśnienia topnienia i czujniki ciśnienia topnienia; b) pompy próżniowe z czynnikiem rtęci;
- poliuretan, w tym pojemniki do stosowania poliuretanu.

Ponadto dwa inne formalne wnioski dotyczące zmiany załącznika A (część I) zostały złożone przez (i) region Afryki oraz (ii) Szwajcarię i Kanadę.

⁸ Decyzja Rady (UE) 2021/727 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przedłożenia, w imieniu Unii Europejskiej, propozycji dotyczących zmiany załączników A i B do Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci oraz procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związku rtęci (Dz.U. L 155 z 5.5.2021, s. 23).

We wniosku regionu Afryki przewidziano dodanie do załącznika A (część I) następujących produktów z dodatkiem rtęci:

- kompaktowe lampy fluorescencyjne z wbudowanym statecznikiem (CFL.i) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów (zwane dalej „CFL.i o mocy ≤ 30 watów”);
- liniowe lampy fluorescencyjne (LFL) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego: a) z luminoforem trójpasemowym o mocy ≤ 60 watów; b) z luminoforem halofosforanowym o mocy ≤ 40 watów;
- lampy fluorescencyjne z zimną katodą (CCFL) i lampy fluorescencyjne z zewnętrzną katodą (EEFL) wszystkich długości do wyświetlaczy elektronicznych.

We wspólnym formalnym wniosku Szwajcarii i Kanady zaproponowano dodanie do załącznika A (część I) następujących produktów z dodatkiem rtęci:

- urządzenia równoważące, w tym wyważarki do opon i obciążniki do kół;
- błony i papier fotograficzny;
- paliwo rakietowe do satelitów i statków kosmicznych;
- mostki pojemnościowe i reflektometryczne o bardzo dużej dokładności oraz wysokoczęstotliwościowe przełączniki i przekaźniki częstotliwości radiowych stosowane w instrumentach do monitorowania i sterownikach o zawartości rtęci nieprzekraczającej 20 mg na mostek, przełącznik lub przekaźnik.

W świetle tych trzech formalnych wniosków Unia postanowiła, w drodze decyzji Rady (UE) 2022/549 przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE, poprzez na COP4.II decyzję zmieniającą część I załącznika A do konwencji z Minamaty, która to decyzja:

- (i) byłyby spójna z formalnym wnioskiem Unii z dnia 30 kwietnia 2021 r.; lub
- (ii) byłyby zgodna z dorobkiem prawnym UE; lub
- (iii) obejmowałyby produkty z dodatkiem rtęci, które nie są regulowane na podstawie prawa UE ani nie są produkowane w Unii; lub
- (iv) dotyczyłyby niektórych kategorii lamp zawierających rtęć, o których wspomina region Afryki w swoim formalnym wniosku dotyczącym zmiany⁹.

Na COP4.II strony przyjęły decyzję zmieniającą m.in. część I załącznika A poprzez dodanie następujących ośmiu nowych produktów z dodatkiem rtęci, dla których mającą zastosowanie

⁹ Decyzja Rady (UE) 2022/549 z dnia 17 marca 2022 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na drugim etapie czwartego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji w sprawie zmiany załączników A i B do tej konwencji (Dz.U. L 107 z 6.4.2022, s. 78).

datę wycofania ustalono na dzień 31 grudnia 2025 r. (zwaną dalej „decyzją Konferencji Stron konwencji z Minamaty”)¹⁰:

- CFL.i o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci nieprzekraczającej 5 mg na rurę świetlówki;
- lampy fluorescencyjne z zimną katodą (CCFL) i lampy fluorescencyjne z zewnętrzną katodą (EEFL) wszystkich długości do wyświetlaczy elektronicznych;
- czujniki tensometryczne wykorzystywane w pletyzmografach;
- przetworniki ciśnienia topnienia, nadajniki ciśnienia topnienia i czujniki ciśnienia topnienia;
- pompy próżniowe z czynnikiem rtęci;
- wyważarki do opon i obciążniki do kół;
- błony i papier fotograficzny;
- paliwo rakietowe do satelitów i statków kosmicznych.

Biorąc pod uwagę, że zakres stosowania decyzji Konferencji Stron konwencji z Minamaty był zgodny z decyzją Rady (UE) 2022/549, Unia poparła przyjęcie tej decyzji na COP4.II w rozumieniu art. 20 rozporządzenia w sprawie rtęci.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Skonsultowano się z grupą ekspertów ds. rtęci (MEG) powołaną jako nieformalna grupa ekspertów Komisji, która ma pomagać m.in. w przygotowywaniu aktów delegowanych; grupa ta nie miała zastrzeżeń do aktu delegowanego.

Skonsultowano się również z ogółem społeczeństwa za pośrednictwem portalu UE „Wyraż swoją opinię”; informacje zwrotne od ogółu społeczeństwa i innych zainteresowanych stron były nieliczne. Otrzymane informacje zwrotne, w tym od Europejskiego Biura Ochrony Środowiska (EEB), uwidocznily potrzebę dalszego ograniczenia przez UE stosowania rtęci w produktach, wykraczającego poza zakres aktu delegowanego.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie rtęci proponowane rozporządzenie delegowane ma na celu dostosowanie rozporządzenia w sprawie rtęci do decyzji Konferencji Stron konwencji z Minamaty MC-4/3: „Przegląd i zmiana załączników A i B do Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci”. W tym względzie warto jednak zauważyć, co następuje:

Po pierwsze, w załączniku II (część A) do rozporządzenia w sprawie rtęci wymieniono już czujniki tensometryczne wykorzystywane w pletyzmografach jako jeden z ośmiu produktów z dodatkiem rtęci zaproponowanych w decyzji Konferencji Stron konwencji z Minamaty. W związku z tym nie ma potrzeby, aby proponowany akt delegowany przewidywał transpozycję tego elementu decyzji Konferencji Stron konwencji z Minamaty.

¹⁰ Decyzja MC-4/3: „Przegląd i zmiana załączników A i B do Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci”, 25 marca 2022 r.

Po drugie, podczas gdy załącznik A (część I) do konwencji obejmuje już lampy CFL.i o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci przekraczającej 5 mg na rurę świetlówki, w decyzji Konferencji Stron konwencji z Minamaty zakaz przywozu, wywozu i produkcji rozszerza się na wszystkie lampy CFL.i o mocy ≤ 30 bez względu na zawartość rtęci. Biorąc jednak pod uwagę, że załącznik II (część A) do rozporządzenia w sprawie rtęci jest bardziej rygorystyczny niż konwencja, ponieważ zakazuje się w nim już przywozu, wywozu i produkcji lamp CFL.i o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci przekraczającej 2,5 mg na rurę świetlówki, proponowane rozporządzenie delegowane odnosi się do lamp CFL.i o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci nieprzekraczającej 2,5 mg na rurę świetlówki. W ten sposób proponowane rozporządzenie delegowane zapewnia osiągnięcie takiego samego rezultatu w ramach rozporządzenia w sprawie rtęci jak w ramach konwencji, tj. zapewnienie, aby przywóz, wywóz i produkcja wszystkich lamp CFL.i stosowanych na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów zostały zakazane przed upływem stosownej daty wycofania.

W związku z tym w art. 1 niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia delegowanego przewiduje się dodanie do części A załącznika II do rozporządzenia w sprawie rtęci następujących siedmiu produktów z dodatkiem rtęci z datą wycofania ustaloną na dzień 31 grudnia 2025 r.:

- kompaktowe lampy fluorescencyjne z wbudowanym statecznikiem (CFL.i) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci nieprzekraczającej 2,5 mg na rurę świetlówki;
- lampy fluorescencyjne z zimną katodą (CCFL) i lampy fluorescencyjne z zewnętrzną katodą (EEFL) wszystkich długości do wyświetlaczy elektronicznych;
- przetworniki ciśnienia topnienia, nadajniki ciśnienia topnienia i czujniki ciśnienia topnienia;
- pompy próżniowe z czynnikiem rtęci;
- wyważarki do opon i obciążniki do kół;
- błony i papier fotograficzny;
- paliwo rakietowe do satelitów i statków kosmicznych.

W tym celu w proponowanym akcie delegowanym przewiduje się dodanie w części A załącznika II do rozporządzenia w sprawie rtęci następujących czterech nowych pozycji dotyczących produktów z dodatkiem rtęci:

- nowa pozycja 3a dotycząca kompaktowych lamp fluorescencyjnych z wbudowanym statecznikiem (CFL.i) stosowanych na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci nieprzekraczającej 2,5 mg na rurę świetlówki;
- nowa pozycja 6a dotycząca lamp fluorescencyjnych z zimną katodą (CCFL) i lamp fluorescencyjnych z zewnętrzną katodą (EEFL) wszystkich długości do wyświetlaczy elektronicznych;

- nowa pozycja 10 (*Elektryczne i elektroniczne urządzenia pomiarowe*) do przetworników ciśnienia topnienia, nadajników ciśnienia topnienia i czujników ciśnienia topnienia;
- nowa pozycja 11 (*Inne produkty z dodatkiem rtęci*) dotycząca pomp próżniowych z czynnikiem rtęci, wyważarek do opon i obciążników do kół, błon i papieru fotograficznego oraz paliwa raketowego do satelitów i statków kosmicznych.

Komisja przygotowuje wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/852 w sprawie rtęci w odniesieniu do amalgamatu stomatologicznego i innych produktów z dodatkiem rtęci podlegających ograniczeniom w zakresie produkcji, przywozu i wywozu. Wniosek Komisji zostanie przyjęty równoległe z niniejszym aktem delegowanym.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 14.7.2023 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci objętych zakazami produkcji, przywozu i wywozu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008¹, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2017/852 należy zakazać wywozu, przywozu i produkcji w Unii produktów z dodatkiem rtęci określonych w załączniku II do tego rozporządzenia od dat określonych w tym załączniku, z wyjątkiem produktów, które są istotne dla ochrony ludności i zastosowań militarnych, oraz produktów służących do badań, do kalibracji instrumentów lub wykorzystywanych jako wzorce odniesienia.
- (2) Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci („konwencja”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2017/939² i weszła w życie w dniu 16 sierpnia 2017 r. W art. 4 ust. 1 konwencji zakazuje się wywozu, przywozu i produkcji produktów z dodatkiem rtęci wymienionych w części I załącznika A do tej konwencji po dacie wycofania określonej dla tych produktów. W art. 4 ust. 8 konwencji zobowiązuje się Konferencję Stron konwencji do dokonania przeglądu załącznika A do konwencji nie później niż pięć lat od daty jej wejścia w życie.
- (3) Unia przedłożyła wnioski dotyczące zmiany załączników A i B do konwencji w drodze decyzji Rady (UE) 2021/727³. Na czwartym posiedzeniu Konferencji Stron, które odbyło się w dniach 21–25 marca 2022 r., przyjęto decyzję MC-4/3 zmieniającą

¹ Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1.

² Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

³ Decyzja Rady (UE) 2021/727 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przedłożenia, w imieniu Unii Europejskiej, propozycji dotyczących zmiany załączników A i B do Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, w odniesieniu do produktów z dodatkiem rtęci oraz procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci (Dz.U. L 155 z 5.5.2021, s. 23).

część I załącznika A do konwencji poprzez włączenie ośmiu produktów z dodatkiem rtęci do tego załącznika. Decyzja ta została poparta przez Unię decyzją Rady (UE) 2022/549⁴.

- (4) W części A załącznika II do rozporządzenia (UE) 2017/852 wymieniono już czujniki tensometryczne wykorzystywane w pletyzmografach jako jeden z produktów z dodatkiem rtęci włączonych do części I załącznika A do konwencji decyzją MC-4/3, a także kompaktowe lampy fluorescencyjne z wbudowanym statecznikiem (CFL.i) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci przekraczającej 2,5 mg na rurę świetlówki. W związku z tym oraz w celu dostosowania rozporządzenia (UE) 2017/852 do decyzji MC-4/3 konieczne jest włączenie siedmiu produktów z dodatkiem rtęci do części A załącznika II do tego rozporządzenia: (i) kompaktowe lampy fluorescencyjne z wbudowanym statecznikiem (CFL.i) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci nieprzekraczającej 2,5 mg na rurę świetlówki, (ii) lampy fluorescencyjne z zimną katodą (CCFL) i lampy fluorescencyjne z zewnętrzną katodą (EEFL) wszystkich długości do wyświetlaczy elektronicznych, (iii) przetworniki ciśnienia topnienia, nadajniki ciśnienia topnienia i czujniki ciśnienia topnienia, (iv) pompy próżniowe z czynnikiem rtęci, (v) wyważarki do opon i obciążniki do kół, (vi) błony i papier fotograficzny oraz (vii) paliwo raketowe do satelitów i statków kosmicznych.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/852,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) 2017/852 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁴ Decyzja Rady (UE) 2022/549 z dnia 17 marca 2022 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na drugim etapie czwartego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji w sprawie zmiany załączników A i B do tej konwencji (Dz.U. L 107 z 6.4.2022, s. 78).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14.7.2023 r.

*W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN*